

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Issued daily
except
Sundays and
Holidays.

LETÖ—YEAR IX.

Entered as second-class matter January 22, 1916, at the post-office
at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

CHICAGO, ILL., PETEK 29. SEPTembra (SEPTEMBER) 1916.

STEV.—NUMBER 102.

Rojak je umoril ženo, ki je preveč plesala.

lako goljufajo bankirji nevedno ljudstvo.

AZONSKA DVOJICA JE UMORILA ROJAKA IN GA POKO-
PALA NA DVORIŠČU. — VNUK PESNIKA LONGFELLOWA
POSNEMA TOLSTOJA. — SLEPARSKIE DIVIDENDE.
KOKO JE VEČ VREDNA KAKOR AVTOMOBIL! — DRŽAV-
NI PRAVDNIK JE UMORIL SVOJO ŽENO. — BOGATI OJNJI
VRELCI V OKLAHOMI. — NEPOBOLJŠLIV GREŠNIK.
JEKLARSKI BARONI ISČEJO POCENI DELAVCE. — ROP
NA POŠTI.

Zvez blaga iz Z. D. za pol milijarde dolarjev.

Pittsburg, Kans., 28. septembra.

je deputij prišel do John C. — ker je ustrelil svojo ženo, je
šel hišo zastraženo od moških, — obvaruje Žagarja pred razjar-
jenimi ženami.

Žagar je ustrelil svojo ženo, ko
se vrnila domov s plesa.

Doma sta se prepričala. Žagar

ravi, da je nastal preprič, ker je
najdi ženo radi plesa in se je na-
ščel pestovati in negovati de-

Eva kroglica je zadela dve leti
aro dete v roko. Oddani so bili
trije strelji, ko je Žagarjeva

čula na tla.

Žagar ne kaže v ječi kesanjem.

kar je 37 let in po poklicu je ru-
ru. Njegova žena je stara 29 let.

St. Louis, Mo., 28. septembra.

so bankirji res "usmiljenja
redni refevi," dokazujejo knji-
ze Bankers Trust Co. V osmih le-
tih je bilo izplačanih 1,500,000 dol-
arov na dividendah, dasiranov
sti dohodek ni dosegel niti
80,000.

Zadeva banke je sedaj pred so-

četom, da preisce, če se ni uprava

zadužili kriminalnih operacij.

V letu 1906 so bile bančne del-

ce vredne po \$160. Do leta 1914

je vrednost delne pomnožila

na \$295. Kljub temu, da so bile

delne dividende, se je pomnožil

delni kompanije od \$550,000 na

1,513,975. Da se krije ta dolg,

je kompanija v letu 1914 zave-

šala za ves njen prebiteit \$5,000.

Ko je bil ves prebiteit zave-

šala, ni družba mogla dobiti poso-

čila.

Zdaj je pričela padati cena del-

ce, kakor to mojstrosko opis-

je Zola v "Denarju" in je pad-

na \$20. To je bila cena delne,

ki je bil imenovan sodniški u-

pravitev.

Washington, 28. septembra.

avgusta se je izvozilo iz Zdr-
užnih držav za \$10,000,000 blaga

možnosti; izvozilo se je blaga

za \$19,247,391.

Akron, O., 28. septembra.

senčirje je tukaj povzro-

čila aretacija zakonske dvojice

in Anč Zlčiham na 146 Kel-

ave. Policija jih obtožuje umor-

je prve vrste in uvedla je prei-

zavo da odkrije skrivnosti straž-

ne umora.

Ana Zlčiham in njen soprog

je obtožena, da sta umorila 40-

letnega Johana Mraza (ime je slo-
vensko, op. ured.) zadnjem sobo-

ču in ga pokopala na dvorišču

John Mraz je bil pri njima na hra-

ni in stanovanju. Odkopala sta ga

detektiva Eckerman in McDonald.

Mraz je imel na sebi

perilo.

Policija je pričela zasledovati

česar, ko so prijatelji Mraza pri-

šli na policijsko postajo in so na-

mlili, da poročajo Mraza že ne-

daj dne. Misliši so, da je šala.

McDonald in Eckerman sta šla

prenočišči in sta izorašala Zdi-

čihovo ženo, ki je dejala, da ne

je, kar je Mraz izginil.

Detektiva sta ogledala hišo in

dvorišče. Postala sta pozorna na

postor, kjer je bilo poznati, da

je bila zemlja še pred kratkim

odkopana. Pričela sta kopati in

par minutah so se prikazale

strane. Ko so izkopali u-

zemljo Myrtle Navick, so videli, da je

časa teko ranjena in rane je i-

ti tudi po živuh.

VAŽNO!

V pondeljek 25. septembra se
je presejila "Prosveta" v svoje
nove prostore v jednotinem ura-
du. Vsa pisma, dopisi, naročnina
in splošne posiljalne na naš list
se naj odsej posiljavajo na sledi-
naslov:

"PROSVETA"
2657 So. Lawndale Ave.
CHICAGO, ILL.

IZ DELAVSKEGA SVETA. OFENZIVA OB SOMI RASTE.

Stavka zaradi besedolomnosti družbe. — Poštni uslužbenec bodo imeli novo unijo. — Priprave za udobjno stavko v Michiganu. — Stavko in marilec. — Kakša lažje kapitalistični listi. — Zabitost stavkokazov povzroča nesrečo. — Zmag strojnikov v Indianapolisu.

Besedolomna tvrdka.

Chicago, Ill., 28. septembra. — Pri tvrdki Findeisen & Kropf Co. je zopet izbruhnila stavka, ker je družba hotela zviliti do lavni čas od devet na deset u dnevno. Spomladje je pri družbi izbruhnila stavka in družba je znižala delavni čas od deset na devet ur, ne da bi jim pritrgrala kaj na plači.

Zdaj je superintendent naznani delavecem, da bodo zopet delavni deset ur na dan, in ni povedalo, če bodo delaveci dobili povisjanje mezd. Vsled tega so bili delaveci prepričani, da se vdomačijo zopet stare razmere.

Posledica tega je bila, da so delaveci sklenili, da zastavljajo, da siravno jih le dvanaest pripada v organizaciji.

Poštni uslužbenec nameravlja ustanoviti sredotočno organizacijo.

Chicago, Ill., 28. septembra. — Zastopniki raznih organizacij poštne uslužbenev so obdržavali konferenco, na kateri so razpravljali o združenju vseh organizacij v veliko zvezo.

Poštni uslužbenec so spoznali, da je zanje boljše, če se združijo v eno organizacijo in pritrdiri na načrtu.

Predlog za združenje bo vsem prizadetim organizacijam predložen na splošno glasovanje.

Najpotrebnija organizacija

postihni uslužbenev je bila do se daj "Narodna federacija poštne klerkov," ki je združena z "Ameriško delavsko federacijo." Pomešano so bili tudi že dalj časa organizirani, pa niso bili združeni z delavsko organizacijo.

Nova organizacija bo nosila ime "Narodna zveza poštne uslužbenev."

W. S. Rose, policijski načelnik, in župan Harry L. Davis menita,

da se naj z vsakim, pri katerem se

najde skrito orožje postopa naj-

strojje. Policie bodo še nadalje

preiskavali osebe, ki so osumljene

na skrito orožje.

Chicago, Ill., 28. septembra. — Na zborovanju vrtnarjev v hotel

La Salle, ki se pečajo s pridelovanjem zelenjave, je poročal neki delegat, da so se poizkusili, da se

pričela čebulo, ki nima duha in

ne gre v oči, dobro obnesli in upati je, da se tako čebulo kmalu

vzgoji.

Chicago, Ill., 28. septembra. — Na zborovanju vrtnarjev v hotel

La Salle, ki se pečajo s pridelovanjem

zelenjave, je poročal neki delegat,

da so se poizkusili, da se

pričela čebulo, ki nima duha in

ne gre v oči, dobro obnesli in upati je, da se tako čebulo kmalu

vzgoji.

Cincinnati, O., 28. septembra. — V gosti megli je parnik "Reuben Dunbar" v reki Ohio zavabil na bled. Nezgoda se je dogodila nad

Moscowom, O.

Na pomoč je prihitel parnik

"Chile," katerega kapitan je sli-

šal ostro zvižganje parne piščal-

ke, ki je klicala na pomoč. Rešili

so vse pasažirje, moštvo in bla-

go.

Grandville, N. D., 28. sept.

Petnajstletna Myrtle Navick je

šla v mlino na sapo po vodo. Bi-

la je razoglavila in potegnila je ve-

ter, da so se ji dvignili basje. Zob-

často kolesje je zagrabilo njene

lase in ji potegnilo kože z glave.

Zdravniki pravijo, da jo ohra-

nijo pri življenu.

(Daleje na 3. strani, 2. kolon)

VAŽNO!

V pondeljek 25. septembra se
je presejila "Prosveta" v svoje
nove prostore v jednotinem ura-
du. Vsa pisma, dopisi, naročnina
in splošne posiljalne na naš list
se naj odsej posiljavajo na sledi-
naslov:

"PROSVETA"
2657 So. Lawndale Ave.
CHICAGO, ILL.

Kapitalistične laži.

Philadelphia, Pa., 28. sept. — "North American" je prinesel in-
tervju z Morris Hillquitom, znanim socialističnim pisateljem, o katerem trdi, da se je Hillquit izrekel, da bo podpiral kandidaturo Wil-

sona, demokratičnega predsedni-

kega kandidata. Intervju je bil

poslan iz Atlantic Cityja, N.J.

Na to kapitalistično laž odgo-

OFENZIVA OB SOMI RASTE. RUSKO-RUMUNSKA ZMAGA. BOLGARI PORAZILI SRBE.

LLOYD-GEORGE: "DO MIRU JE ŠE DALEČ!"
RUSKA FRONTA ZAVITA V TEMO.
GRŠKA PRIPRAVLJA ULTIMATUM.

EMILE ZOLA:

DENAR.

Podobreni M-k.

(Nadzorevanje)

Zadnje pol ure je pa prišel polom. Skrajni zaupnosti in zaslepjenosti je sledila reakcija bojazni in vse je drlo naprej, da proda delnice, dokler je še čas. Ljudje so se tlačili in tulili kakor zveri. Ponudbe delne so padale v korbeli kakor toča in prodajni listki so deževali na vse strani. Silni kupi delne, kupi papirja, so padali na trg in cena je padala z groznim truščem: pada je na tisočinpetsto, tisočvesto in na devet sto frankov. Tedaj je bil konec. Kupev ni bilo več. Tia se bila posejana z mrljiči — nič več ni stalo pokonei. In nad divjim plesom odletajočih frakov so stali trije kljucarji, kakor trije smrtni angeli, ki beležijo smrt. Potegnil je val viharja, ki je z enim udarem pometel borzo — in hkrat je bilo vse tiho. Grobni mir je zavladal, kakor na lieu strašne katastrofe. Udarila je ura tri in zadnja kvotacija delne Univerzalne je kazala, da je padla cena na osemsto in trideset frankov.

Zunaj je lili dež kot za stavo in debeli curki so udarjali ob okna, ki so se svetila v megleni svetlobi. Tia dvorane in hodnikov so se izpremenila v kanal, po katerem je lezla umazana voda pomešana z blatom in s kipi-papirja. Borzna dvorana je bila podobna hlevu, dočim je bila korbelja postlana na debelo z rdečimi, zelenimi in plavimi listki.

Mazod je stopil v borzijansko pičarno in istosasno sta prišla Jakobi in Delaro. Prvi se je napolil v bufi in izplil čašo piva. Mrlja ga je silna žeja in pogolj je pivo v enem požiku. Mazod je gledal okrog sebe po ogromni sobani in na dolgo mizo v sredi, okrog katere je sedelo kakih šestdeset borzijanov; pogledal je po zagrinjalih iz rdečega žameta in vse ostali lispi. Mazod je gledal in se čudil, kako je to mogoče, da ni videl vsega tega že poprej. Pristopil je k Jakobiju in Delaroku, katerima je stisnil roki po običajni navadi, ne da bi izpregovoril besedico. Zadnja dva sta obledela in molčala. Floriju je bil že prej narečil, da ga naj počaka pri vrati. Našel ga je tam v družbi Gustava Sedila, kateri je že teden dni hodil na borzo le kot gledalec in nikdar se ni vprašal, da li bo mogel njegov oče placati svoje dolbove, preden zopet izide solnce. Flori je gledal izbuljeno in njegov obraz je bil podoben pobeljeni steni. Izgubil je zadnjih stotisoč frankov in pred očmi mu je plesalo vprašanje, kje bo zdaj vzel prvi cent. Molče je šel za Mazodom in oba sta izginila skozi vrata na dež.

Najhujša panika je pa divjala na hodnikih, kjer je bil Sakard. Ko je prihajal trenotek poloma, ni mogel razumeti, kaj se godi in zrl je z največjih roganjem nevarnosti v obraz. Čemu toliko hrupa? Ali ne pridejo Dagremontove čete? Ko je pa padala cena in je bila izgubljena zadnja nadstavka, ne da bi izgubljena, kje leži vzrok — je vzravnal svojo nizko postavo in sklenil, da pogine stojec. Od nog do glave ga je stresal ledenski mraz. Čutil je, da ni več pomoči in da je prišel poraz za vedno. Tedaj ga je obšla pekoče kesa, da je zapravil toliko denaria — miljone in miljone — toliko užitka in zastonj. V trenotku je videl, da vstaja pred njim Gundermann, zmagovalce, velik in nemagljuv, mogočen kralj zlata. Sreča mu je krvavelo ob tej zavesti, ustnica so se mu stisnile in še enkrat, zadnji krat je bruhičil iz njega silni prezir. Mučenja prepadenih obrazov je zavalovala okrog njega in silila k njemu. Videl je dviganje pesti. Usta so se odpirala tik pred njim in iz njih so švigale ravnike in kletke v tonu nepopisnega gnjeva. On je pa gledal mirno in na obrazu mu je zaigrala smehljaj, mrzel in ironičen smehljaj.

Prvega pred seboj je spoznal, da je Magendre s smrtnobledim obrazom; visel je na rokah kapitana Chaveja, kateri ga je vlekel proč in mu očital, da je dobil, kar je iskal. On, kapitan, ga je vedno svaril, da se naj čuva špekuliranja na debelo, kdo vodi v propast; obenem se je pa režal škodočelnosti, ko je velike špekulantne vendarne enkrat doletela zaslužena kazen. Drugi se je pokazal stari Sedil. Obraz mu je bil naguban in gledal je topo kakor pravi norec. V eni uri se je posarjal za deset let. Zaigral je trgovino in zaigral je vse. Vzlio temu je pristopil bližje in podal roko Sakardu, kakor da bi hotel pokazati, da ga ne bo sovražil. Markis Bohain je ob prvem pokajanju prestopil v sovražni tabor in za seboj je potegnil bankirja Kolba, kateremu je takoj zatrjeval, da je spoznal Sakarda že pri zadnjem delničarskem zboru kot zelo navihanega selepja. Jantro je divjal kakor brez glave in zopet je oddirjal iz borze, da sporoči baronici, kaj se je zgodilo, pričakajoč medtem, da bo baronica najbrž omrežela in nosila par dni bud glavobol, kakor je vselej, kadar je imela velike izgube.

Poleg Salmona, kateri je po svoji navadi tudi zdaj trdovratno molčal, sta stala Mozer in Piheralt. Zadnji je grizel ustnico zaradi velike izgube, ki ga je udarila, a prvi, ki je dobil veliko sveto, se je jelil nad svojo omahljivostjo, katero mu je bila kriva, da ni dobil še več.

"Bodi prepričan, priatelj, da na spomlad homu imeli vojno z Nemčijo. Vsi ti dogodki imajo slab duh in — kar je glavno — Bismarck je na straži."

"Ah, pusti me pri miru! Zopet sem naredil napako, ker se zanašam preveč. Dobra šola za vodoče. Treba bo začeti od kraja."

Sakard je še vedno stal pokonci. Za njegovo hrbtom je nekdo izgovoril ime Fajo in takoj mu je prišel na misel kolektor dividend iz Vendo-

me, kateri je kupoval delnice za Univerzalno med kmeti, malimi trgovci in duhovniki na deželi. Ta misel ga je malo pretresla, kajti vsa tista masa delničarjev je zdaj uničena pod razvalinami Univerzalne banke. Naenkrat mu pa vstane pred očmi Deži z mrtvaškim obličjem, kakor da bi hotel ta siromak posebiti vse ostale reveže, ki so padli kot žrtve njegove požrešnosti — in obenem, kakor na skrivni ukaz, je zagledal pred seboj dva bleda in otočna obraza — grofice Bovilirjeve in njegove hčere. Obraza sta ga gledala z izrazom blaznosti in debele solze so jima drie po licah. V tistem momentu je bil Sakard premagan.

— on, stari ropar, ki ni v dvajsetih letih svojega

roparskega življenja nikdar začutil trohice pomolovanja nad svojimi žrtvami, je zdaj padel na klop za seboj in si pokril z rokama obraz. Mnoga se je zgrnula okrog njega in znova je silila psovke, kleteve in grožnje. Prihajalo mu je tesno, kakor da ga duši v prisih, in začutil je potrebo zraka. Še težavo je vstal in dvignil svoje kaocene gori v galerijo, da se izogne divjim pogledom in množice. Njegove oči so se razširile — kajti srečale so se z očimi gospode Mechainove, ki je sedela na galeriji in zraven nje je počivala velikanska usnjata torba. Od tam je opazovala bojničice in čakala konec, da potem natači svojo torbo s propadlimi delnicami. Čakala je, kakor gavran, ki kroži nad bojnimi poljem, kjer leže mrljiči.

Tedaj je Sakard trdno nameril korak proti izhodu. Zdej se je sam sebi silno lahak, ko je korakal z glavo pokonci kakor v dnevnih triumfih. Ali njegovi čuti so zamrli. Čutil ni tal pod seboj in stopinje ni slišal, kakor da hodi po preprogi. Prekoračil je stopnico pred borzo med velikim valom ljudi, toda on ni videl nikogar. Nekaj se je oblikovalo pred njegovimi očmi, toda oblike so bile v daljni megli in ni mogel natančno razložiti. Ali ni videl Busha, ki se je režal s svojimi širokim, odurnim obrazom? Ali ga nista spremajala Masias in Sabatini? Čegav je tisti obraz, ki strmi vanj, kot da bi mrlju v krsti odpril oči? In tisti udani obraz z debelimi gubami? Nista li Magendre in stari Sedil? — — —

Nekaj mu je blisnilo v možganih kakor droben žarek iz goste teme. Nič več se ni spominjal, kar je bilo danes, ali spominjal se je dogodka iz jutra in prejšnje noči. Sakard je gazi blato in lužo in po njem je eurkoma lili dež, njegove ustnice so pa ponavljale kakor v sanjah:

"Oh, ti moja uboga kamelija, ki si ostala pozabljeni na vrtu in ponoči te je zamoril strupeni mraz! . . ."

XI.

Ko je Karolina dobila prvo vest, kaj se je zgodilo na borzi, je malone padla na tla in še tisti večer je brzjavila bratu v Rim. Hamelin se je imel muditi v Rimu še tri tedne, ali ko je prejel brzjavko, je bil čez tri dni že v Parizu.

Med Sakardom in inženirjem je prišlo takoj do burnega pogovora v znani pisarni v ulici Saint-Lazare, kjer se je tolkokrat in z največjim navdušenjem razpravljalo o Univerzalni banke. Hamelin je zahteval pojasnila. V treh dneh je bil polom na borzi vedno večji; delnice Univerzalne so padale padec za padecem in že so padle pod originalno vrednost na štiristo in trideset frankov; in padanje se je ponavljalo, podjetje je pokalo in se rušilo od ure do ure.

Karolina je poslušala zelo pozorno, toda molče. Bila je polna kesanja, kajti smatrala se je za sokrivo, ker ni dovolj pazila na banko, kakor je bila obljubila bratu. Namesto da je le prodala svoje delnice, zakaj ni storila še kaj več, na primer zakaj ni posvarila drugih ljudi? Smrtna žalost ji je globala srce, ko je videla brata tako poparjenega; njegovo delo, njegove velike ideje so zopet uničene. Toliko bolj jo je pa stiskala žalost, ko je čutila, da ne more izreči svoje sodbe nad Sakardom. Ali ga ni ljubila in ni bila njegova vsled tiste tajne zvezje, katere se je zdaj sramovala bolj kot kdaj poprej? Postavljena medta dva moža je bila kakor naboden na trnu. Na večer katastrofe je bila pošteno oštela Sakarda in izpraznila vse, kar je imela toliko časa na srečo. Ali on se je smejal kakor po navadi, vzravnal in nepremagan klub propasti; in tedaj je ona spoznala, da nima pravice tlačiti ga še bolj k tlonu ob uri, ko on potrebuje tolažbe in pokrepčila, da ložje prenese nesrečo. Zato se je zatekla v molčanje in v zavesti, da tudi ona nosi del krivice, je hotel biti le priča tega, kar še ima priti.

Hamelin je pa lomila silna jeza — njega, ki je bil vselej tako popustljiv in brezbriznen za vse, s čimer ni imel on opraviti. Očital je Sakardu, da je pokopal Univerzalno v svoji blazni strasti po špekuliranju. Banka je postala žrtev zločinske igre. Banka ni železnica, ki lahko prenaša padanje cene na trgu delnic, kajti železnica ima nepremično imetje, iz katerega vsak čas prejema dohodke, medtem ko je kredit edino imetje banke in kadar pada kredit, zmeni se smrtna agonija. Vse je zaviselo od vprašanja zmernosti. Bilo je potrebno in tudi pametno vzdržati ceno dva tisoč frankov, toda goniti ceno na tritu delnic je bila prava norost in golo zločinstvo. Zato zdaj zahteva, da mu pove Sakard vso resnico, govor resnico in nič drugega kot resnico. Nič več mu ne more lagati, kakor je prej lagal pred njim in v pričo vsega delničarskega zborna, da družba ne poseduje svojih delnic. Knjige so tam in lahko je zasediti vsako laž. Na primer Sabatinijev delež: on dobro ve, da je ta slammati delničar špekulator v imenu in na škodo družbe in treba je le odpreti knjige in dokazati, kako je Sakard v narančanju svoje mrljavnosti kupoval sprva po malen in potem vedno več in več, dokler ni družba kupila ogromno število svojih lastnih delnic v kolosalni svoti osemnajstideset miljonov frankov. Ni li očitna blaznost, da bi imel Sabatinij sedemindvajset tisoč delnic plačanih s svojim denarjem?

Mr. Von Schlick je znal tajnost pravljic in žalih, ki je vselej tako popustljiv in brezbriznen za vse, s čimer ni imel on opraviti. Očital je Sakardu, da je pokopal Univerzalno v svoji blazni strasti po špekuliranju. Banka je postala žrtev zločinske igre. Banka ni železnica, ki lahko prenaša padanje cene na trgu delnic, kajti železnica ima nepremično imetje, iz katerega vsak čas prejema dohodke, medtem ko je kredit edino imetje banke in kadar pada kredit, zmeni se smrtna agonija. Vse je zaviselo od vprašanja zmernosti. Bilo je potrebno in tudi pametno vzdržati ceno dva tisoč frankov, toda goniti ceno na tritu delnic je bila prava norost in golo zločinstvo. Zato zdaj zahteva, da mu pove Sakard vso resnico, govor resnico in nič drugega kot resnico. Nič več mu ne more lagati, kakor je prej lagal pred njim in v pričo vsega delničarskega zborna, da družba ne poseduje svojih delnic. Knjige so tam in lahko je zasediti vsako laž. Na primer Sabatinijev delež: on dobro ve, da je ta slammati delničar špekulator v imenu in na škodo družbe in treba je le odpreti knjige in dokazati, kako je Sakard v narančanju svoje mrljavnosti kupoval sprva po malen in potem vedno več in več, dokler ni družba kupila ogromno število svojih lastnih delnic v kolosalni svoti osemnajstideset miljonov frankov. Ni li očitna blaznost, da bi imel Sabatinij sedemindvajset tisoč delnic plačanih s svojim denarjem?

Mr. Von Schlick je tako pokazal zanj, kajti sreča, da je dobro in nikdar več ne bo v takem položaju. Ta Bolgar je bil star 96 let.

To je bilo takrat, ko se ni uvaževal svoje zdravje. Nekega dne je prišel k njemu njegov star prijatelj, Boris Markeff, nek star Bolgar, in mu po-

zavil, da je pri Markeffu tajnost delati ta čas in zadal si je načelo pomagati drugim. Pridobil je zdravje in moč svojemu bolnemu sinu in tudi zmeni je izboljšal zdravje. V svoji bližini je dal mnogim in vsi se prilil k njemu.

Von Schlick je izvlekel iz svojega kovčeka skatijo. Ravnal z njo tako nekako. To je bila vsa tajnost. Ponudil je da mu je vložil v trgovskem svetu, ki so mu sledili. Misliši so si, da je

Von Schlick iznasi kakor tajnost v zdravju, ker je tiralo Izidorja skoro do obupa. Ob takih trenotkih je pa misliši na dom, na prijazno vlogo Zabrdje, kjer ga pričakuje.

Izidor Rakar je skoraj planil pokonci, kakor da se hoče siloma iznabit tega neljubega spomina

Tobijeve noči.

Josip Prunk.

(Nadzorevanje).

"A včeraj si bil zopet ljubosmen. Kako si čuden. Že atiri leta ne poznaš, pa si še vedno tak kot prvi dan," ga je pokarala in kazovala z resnim pogledom. "Se vedno si tako otročji! Kaj si morem, kaj me sreča ta ali oni znaši in ne spremi do doma. Ti pa seveda gledaš z okna tako črno, kakor da hočeš razsuti nad mojo glavo zvezlo in ogenj."

Izidor je gledal v preprogo, ki je tekla preko sobe in Lahinu gubah, tupatam že precej ogubljena, nato pa je povzdignil pogled k njej in ji odvrnil zamočko:

"Toda ti tvoji znanci so vsi tako mladi, Helena!"

Helena se je zasmajala in ga Lahinu udarila vlice.

"Posti take misli, Izidor!" — mu je šepnila — "ti veš, da sem samo tvoja in da ostanem vedno vsa tvoja."

Izidor je nekoliko pomolčal, nato pa je stopil k oknu, se naslonil na podboj, da je padla njegova senca daleč po sobi in streljal z glavo, da so se mu vauli mehki kodri globoko na čelo.

"Pa kaj ti je danes?" ga je vprašala Helena nekoliko začudeno.

"Domov pojdem! Še nočojo mora . . ."

Helena je razprila oči in ustnice in sklenila roki na prisih.

"In kdaj se vrneš?"

"Pravzaprav bi se ne smel nikoli več —"

"Nikoli več!" ga je prekinila Helena osuplo in zardela do drolnih ušes.

"Toda jaz pridem zopet," je nadaljeval Izidor še precej mirno,

"pridem, če moram tudi za vedno pozabiti, kje sem se rodil. Saj me razumeš in veš, zakaj moram tako. No, stari ljudje so pač čudni, kaj hočeš, in moj oče nij je čudni. Pojdem in mu povem, da mislim ostati v mestu, da se mislim poročiti s teboj in potem najstori kar hoče."

Helena ga je poslušala s povečanim očmi, nato pa ga je prijela in poslušala.

"Da, tako stori, Izidor! Povem mu, da ne moreš več živeti na deželi, da tudi jaz nisem vajena in

bi se oba grozno dolgočasila. Kar ti je namenil, naj ti da, naj si edinec in rad te ima, kakor je vidi, gotovo ti ne odreče. In potem — potem se lahko poročiva. Drugače pa, saj veš, da ni mogoče!"

In nato je ovila obe roki okrog njegovega vrata in se magnila nazaj tako, da je počivala njena glava v njegovem naročju.

Izidor Rakar je čutil topoto njenega vrata in hrbita in jo je poljubil hvaležno, dasnica pa, ki jo je položil na njeno belo roko, saj se mu je tresa.

"Ti si dobra, Helena, vse stori in potem se vrnem —"

Tako se je zgodilo, da se je drugi večer odpeljal na kolodvor. Kupe je bil skoraj prazen, dva starika gospoda sta dremala tam na drugem koncu. Izidor Rakar pa je stopil k oknu, kajti v pristih je čutil tako težko tesnobo,